

LENINA KAROGS

Iznāk kopš 1959. gada
29. marta
Maksa 3 kap.

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKKRAKSTS

Nr. 126 (5975)
SESTDIEN
1989. gada 21. oktobrī

Latvijas KP rajona komitejā

Latvijas KP rajona komitejas biroja kārtējā sēdē apsprieda Līvānu republikāniskā projektēšanas un māj būves tresta partijas pirmorganizācijas darbu PSKP CK lēmuma «Par darba lauku politisko un ekonomisko mācību sistēmas pārkaršanu» īstenošanu.

Jautājumu biroja sēdei gatavoja partijas rajona komitejas ideoloģiskā nodaļa, ziņoja politiskās izglītības kabineta vadītāja L. Gurgāne.

Pildot minēto PSKP CK lēmumu, tresta partijas komiteja izstrādāja un apstiprināja galveno pasākumu plānu politisko un ekonomisko mācību sistēmas

pārkaršanā, partijas sapulcē izraudzījās atbildīgos par mācībām, to apmeklēšanu. Tika nemtas vērtētas klausītāju domas par mācību programmu. Tresta komunisti otro gadu apgūst tēmu «Valsts ekonomikas pārvaldes jaunā sistēma». Strādā 6 propagandisti. Taču mācības aptver tikai 56,6 procentus PSKP biedru. Ja pagājušajā gadā 61 komunisti mācījās pēc individuālā plāna, tad šogad — neviens. Nodarbības notiek neregulāri.

Soruden noritēja klausītāju anketēšana, komunisti par pašreizējām politmācību formām un metodēm izteicās kritiski. Jāmeklē jaunas. Nodarbības vajadzīgas

diskusijas, plaša domu apmaiņa, jāizmanto tehniskie līdzekļi, jāizveido politiskās izglītības kabinets. Nepieciešams rīkot komunistu (sevišķi to, kas nemācās politiskajā) atestāciju politiskajās un ekonomiskajās zināšanās pārrunu veidā. Laiks ir sarežģīts, un komunistiem jābūt principiāli pieejai valsts politisko un ekonomisko jautājumu risināšanā. Vajadzīgas zināšanas.

Biroja sēdē vispusīgi un analizējoši apsprieda Līvānu republikāniskā projektēšanas un māj būves tresta partijas pirmorganizācijas darbu politisko un ekono-

misko mācību pilnveidošanā. Tās nav mūsdienu līmenī. Partijas komitejas sekretāram P. Vartminskim nācās uzklausīt pelnītu kritiku.

Birojs pieņēma lēmumu Līvānu republikāniskā projektēšanas un māj būves tresta partijas pirmorganizācijas darbu PSKP CK lēmuma «Par darba lauku politisko un ekonomisko mācību sistēmas pārkaršanu» īstenošanu uzskatīt par nepietiekošu. Informāciju par šī lēmuma izpildi paredzēts noklausīties 1990. gada maijā.

Partijas dzīve

Noguruši ... No kā?

— Vai tad saujina cilvēku var izlemt, būt vai nebūt suverēnai Latvijai? Lai ar to nodarbojas gudras galvas «augšā». Bet mums — būtu nauda un ko paest. Pēdējā laikā fabrikā radies pārāk daudz sasāpējušu problēmu — runāsim par tām!

Tādus iebildumus izvirzīja Līvānu stikla fabrikas 2. ceha strādnieki, lai atceltu 28. septembra partijas sapulci, kuras dienas kārtībā bija paredzēts apspriest jautājumu «LKP rīcības programmas «Pa Latvijas suverenitātes ceļu» izpildes organizācija». Uz sapulci neieradās vairāk nekā puse no ceha partijas biedriem, bet sapulcējušies komunisti partijas birojam ieteica pārskatīt dienas kārtību un sarīkot sapulci pēc nedēļas.

Pēc sešām dienām J. Lasmanis, partijas biroja sekretārs, jau lietojam daudzumam cilvēku paziņoja sekojošo: birojs uzskata par neiespējamu mainīt dienas kārtību, jo sagatavot jautājumu par ceha darba uzlabošanu tik īsā laikā nav iespējams. Un tomēr dienas kārtības pirmās jautājums šoreiz bija ceha partijas biroja pārskats, bet otrs — par suverenitāti.

Sasāpējušākais tika izvirzīts priekšplānā. Izskanēja daudz bargāks vārds — «pārrāvums». Un tas skar ne tikai 2. cehu. Kaut gan arī ne bez tiesas tā līdzdalības septembrī, lai plāns būtu izpildīts, nav saražoti 1 000 termosi, 850 kristāla glāzītes utt. Līgumsaistības nav izpildītas par 7 000 rubļu. Bet tiek uzskatīts, ka septembrī cehs strādājis labāk, salīdzinot ar iepriekšējiem mēnešiem.

Tiesa, uz visas fabrikas kopējā atpalcības fona un vēl nepieredzētā 1. ceha leikartu dikstāvēm situācija šajā struktūrvienībā var likties apmierinoša.

Taču plevērsisimies J. Lasmana runai. Laikam vairākums komunistu piekrita teiktajam, proti — no stagnācijas perioda izņemam lēni, slimīgi, ir acimredzama apātija, politisks nogurums, vienaldzība pret piederību PSKP biedriem, ne katram komunistam ir konsekventa pozīcija pašreizējā sarežģītajā situācijā. Komunisti ir noguruši no savas bezspēcības kaut ko mainīt, partijas organizācija ir zaudējusi savu vadošo lomu.

Par pēdējo — īpaši. 27. un 28. brigādē puse ir komunisti, 29. brigādē nav neviena PSKP biedra. Divas pirmās septembrī plānu neizpildīja. 29. — izpildīja. Mājās meistars A. Vilcāns sapulcē tā arī pateica:

— Man, meistaram, ir kauns, ka brigādē jau trīs mēnešus neizpilda plānu savu ražošanā. Zēl, ka uz sapulci nāvu ieradās tās

vadītājs komunisti V. Carjovs.

Starp citu, šis uzvārds tika minēts ne vienu reizi vien. Daudzos radija sašutumu partijas biedra «ierāvēja» (tā to novertēja komunisti) rīcība. Pavisam maz — vienas normas — pietrūka brigādei, lai būtu izpildīts mēneša plāns. Bet tā vietā, lai kritiskā brīdī palīdzētu brigādei, Carjovs sestdien ar vieglu sirdi devās strādāt uz kooperatīvu, atstājot savu kolektīvu likteņa varā. Lūk, ko šajā sakarībā teica stikla pūtējs V. Gusevs, ceha partijas biroja loceklis:

— Iznāk, ka godīgs, apzinīgs darbs pie mums nav cienā, tāpēc daudziem komunistiem, acimredzot, arī nolaidušās rokas.

Ne mazāk uztraukts bija stikla pūtējs V. Zukovs:

— Kāpēc vēl pirms gada cilvēki nerēķinājās ar laiku, lai izpildītu plānu? Tagad katrs cenšas vairāk iegūt sev, saņemt nenopelnītu naudu.

Sarežģīti, nepatīkami jautājumi. Diemžēl atbilde uz tiem šodien nav. Tās neizskanēja ne fabrikas partijas organizācijas biroja sekretāra I. Sņikera runā, ne uzņēmuma direktora J. Skreivera teiktajā. Un tas, acimredzot, ir likumsakarīgi. Jo — ko lai atbild? Atkal aicināt ievērot disciplīnu? Slēgt kārtējo kooperatīvu, lai «ierāvēju» būtu mazāk? Atkal eksperimentēt ar darba algu, riskējot, ka jauna neveiksme var pavisam atņemt cerības uz jebkādam pozitīvam pārmaiņam? Visi varianti zaudēja jēgu, kad direktors paziņoja, ka nākošgad stāvoklis var vēl pasliktināties. Patiešām — kāda tie var būt runa par suverenitāti? Ka tik izdotos no krīzes tikt ārā! Gan no saimnieciskās, gan no politiskās. Un no dvēseliskās arī.

Tikai — kā? Iespējams, taisnība ir I. Sņikeram, kurš aicināja komunistus pašizglītoties, pie tam — izmantojot ne tikai «Avota», «Atmodas» un «Jedinstvo» materiālus, bet arī žurnālu «Padomju Latvijas Komunisti». Lai būtu ideoloģisks segums.

Starp citu, «pareizo» runu sapulcē bija pietiekami, lai gan no septiņiem biroja locekļiem uzstājās tikai viens. Bet kā būs ar naudu un maizi? Šo problēmu ceha komunisti nolēma apspriest 13. decembrī. Tātad divas nedēļas pirms sen nepiedzīvota, tik neveiksmīgā bagāta gada noslēguma. Tikai — kāpēc trīspadsmitajā datumā un vēl decembrī?

Ļoti gribēju beigt materiālu cerīgā tonī. Taču — neceļas roka rakstīt optimisma pilnus vārdus...

I. KOROLOVA

Apkopojot rajona labības kombināru darba rezultātus, labāko vidū ierindojies pieredzes bagātais mehanizators Antons Ogainis (attēlā) no Dzeržinska kolhoza. Viņš sezonā iekūlis 815 nosacītās tonnas graudu. Šogad strādāja ar jauno «Jeniseju». Viņa vērtējums par jauno kombainu ir šāds: tas labāk izkuļ, jo ir divi trumuli, bet «caurs» tāpat kā «Nivas».

A. Ogainis ir mehanizators kopš 1953. gada. Audzina divus delus.

J. SILICKA foto

Būvējas viensētās

Bija laiki, kad būvmateriālus kolhoziem deva tikai celtniecības ciematos. Viensētas paņķa. Tagad ir citādi. Cilvēki atkal sākuši turēties pie zemes. No pilsētām atceļas laukos. Būvējas vecajās viensētās, kur var attīstīt piemājas saimniecību, turēt lopus, justies brīvi.

Juris Jonāns Raina kolhozā ieradās no Preiļiem. Darbs — ļoti atalgot. Tikai tēva nebija isti, kur dzīvot. Juris Jonāns Blokos būvē personīgo māju. Plašu, izskatīgu. Lai būtu gēmenes ligzda bērnu bērniem.

Divi Alberta Zelva dēli rakstīti dzīvot un strādāt tajā pašā Raina kolhozā. Tikai tēva mājas klūvis pār sauru. Viņi būvē savas mājas. Arturs Vucāns pie mīkēļa jau ticis. Ir liela dzīvojamā māja ar centrālankuri, saimniecības ēkas. Kārlis būvē las turpat bēkus tēva mājām Zelvos.

Jānim Vucānam tēva celta māja Babros nolietojusies. Viņš būvē jaunu: no blokiem un kideļiem, ar centrālankuri, vairākām istabām. Laud's laukos taisās uz liķu dzīvošanu.

P. AVOTS

Kolhoza ... rūpniecība

Mēs tagad domājam, kā attīstīt laukos palīgrāžošanu, izlaist tautas patēriņa preces, kas dotu saimniecībām papildus peļņu un nostiprinātu to ekonomiku. Bet kā tas jau praktiski tiek risināts Rēzeknes rajona kolhozā «Lenina karogs», kur aizvadītā nedēļā radās iespēja pabūt?

Bija tieši pusdienlaiks. Kolhoza kantorī Vitolos satapu tikai partijas pirmorganizācijas sekretāri Ilgu Cauni. Viņa pastāstīja, ka kolhozā nejt darba roku trūkumu, iztiek bez talciniekiem. Ir tikai viena daudzdzīvokļu māja. Pamatā celtas individuālās mājas, piepalīdzot kolhozam. Daži cēluši pašu spēkiem attālāk no centra. Ir arī tādas savrupmājas, kuras uzcēlis kolhozs un nodevis speciālistiem, bet tie galvenokārt ir tikai vietējie.

Līvānu mājas neceļ. Kam velti šķiest naudu, ja par vienu līvānieti var uzcelt vairākas mūra kotedžas. Kolhozā ir divas skolas,

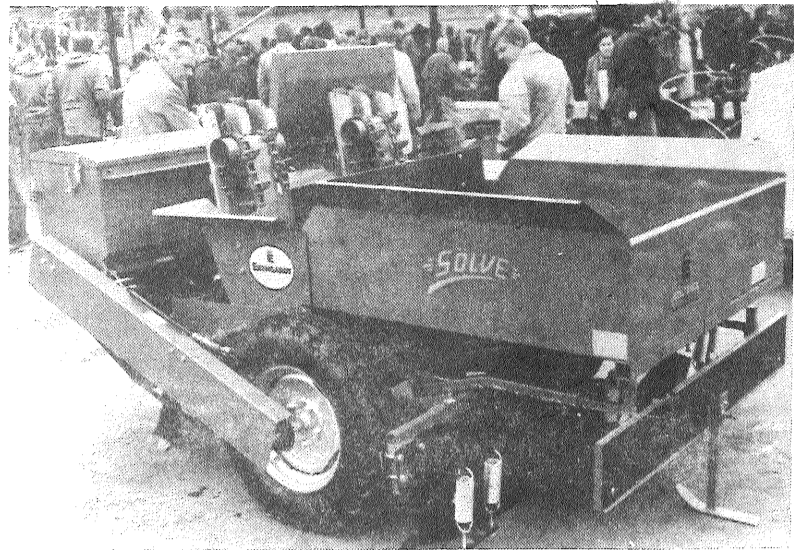
Ciskādu baznīca, tiks atjaunota un pārvērsta par muzeju Franča Trasuna dzimtā māja Sakstagalā. Blakus esošajā mūra šķūnī tiks ierīkots lauksaimniecības muzejs.

Kolhozā ir pieci jaunsaimnieki. Viens no viņiem kolhoza partijas sekretārs vīrs, otrs — kolhoza priekšsēdētāja dēls.

Kolhozā, kā arī citur, ir liels pulks speciālistu. Protais, ir arī laukstrādnieki. Atšķirīgi ir tas, ka speciālistu pulks ir it kā glābiņš, kāpēc iztiek bez talciniekiem. Katram no viņiem, arī kolhoza priekšsēdētājam, košanai ir iedalīts pushektārs lopbarības biešu, jāizšķiro un jānodod līnī no diviem hektāriem.

Aiz I. Caunes kabineta loģiem redzamajā Ciskādu baznīcā iezvanījās zvani. Uzziņāju, ka svētdien baznīcā notiks aizlūgums Francim Trasunam sakarā ar viņa 125. atceres dienu.

(Turpinājums 3. lpp.)

Izstādē «Agrobaltic-89» eksponētā zviedru kartupeļu stādāmā mašīna. J. ZANDES foto

Līgumsaistībām — svarīga tautsaimnieciska nozīme

Bez līgumsaistībām tautsaimnieciskajā ražošanā pagaidām iztikt nevaram. To pašu var teikt arī par lauksaimniecības produkcijas sagādi un pārstrādi. Mēs visi zinām: līdz šim, piemēram, bija noteikts, ka saimniecībām jāpārdo attiecīgs daudzums lauksaimniecības produktu. Līdz ar to lauksaimniecības produkciju pārstrādājošajiem uzņēmumiem plānoja atbilstošus limitus.

Bet tagad ir tikai līgumsaistības. Un šogad, kad agrofirma «Sarkanais Oktobris» piedāvāja slēgt līgumu par kartupeļu iepirkšanu pārstrādei, vairāku saimniecību vadītāji to uzskatīja

par nevajadzīgu. Motivācija: būs kartupeļi, pieņemsiet! Tāda nostādne gan mūs, produkcijas pārstrādātājus, gan arī vairākus citus uzņēmumus, kuriem bija ielānēti saņemt kartupeļu cieti, atstāj nezinā. Bet mums produkcijas pārstrādei taču ir jāparedz attiecīgi finansēšanas, darba spēka, elektroenerģijas un pat ūdens limiti. Ja daudzas saimniecības pateiks: «Paskatīsimies, kas mums paliks pāri rudenī», tad saki, lūdzu, kā var plānveidīgi attīstīt ražošanu?

Šogad, piemēram, kolhozs «Zelta vārpa» un daudzas saimniecības no kaimiņu rajoniem li-

gumus par kartupeļu piegādi neslēdza, bet tagad gribētu nodot šo produkciju lielākos daudzumos. Mēs saprotam, ka kartupeļi jāpieņem pārstrādei, bet — ja iepriekš nekādu pieteikumu tam nav, kā lai pārstrādājošās organizācijas plāno savu darbību? Jo sevišķi pašreizējos apstākļos, kad nepastāv valsts uzdevums.

Sobrīd lauksaimniecības produkcijas piegādes līgumsaistību neizpildes gadījumi tiek izskatīti objektīvi un ja tam ir pamats, taču sankcijas netiek lietotas. Tāpēc būsim savstarpēji atsaucīgi, un, slēdzot līgumus 1990. gadam, risināsim visus šos jautājumus ar abpusēju izpratni.

A. PŪPOLS

Agrofirma «Sarkanais Oktobris»

Arodbiedrībās

Notika Preiļu sakaru mezgla arodbiedrības pārskata un vēlēšanu konference. Tās sākums noritēja pa jaunam — nebija ierastā prezidija, kas agrāk aizņēma garo krēslu rindu pie galda. Par triju gadu darbu pārskatu sniedza arodbiedrības komitejas priekšsēdētāja L. Poplavska. Bet tajā gan viss bija pa vecam: trafaretās frāzes, ciparu uzskaitījums, ražošanas plānu izpilde, sociālistiskā sacensība. Lai gan arodbiedrībām tagad ir pavisam citas funkcijas: darbalaužu tiesību un interešu aizstāvēšana, rūpes par viņu darbu un sadzīves apstākļu uzlabošanu, konfliktu situāciju novēršana starp administrāciju un strādājošajiem. Arodbiedrības ražošanā vairs nemaisās. Tās pārkārtojas savu tiesību uzdevumu veikšanai.

Pēc pārskata ziņojuma deba-

Vai viegli būt ... demokrātiskiem?

tes neizvērsās. Varbūt tāpēc, ka nebija agrāk ierastā saraksta, pēc kura uzstājās «štata» runātāji. Taču vajadzēja tikai atskatīties replikai: «Ar pasta somu plecos staigāt, vieglāk nekā telefona stabā kāpt. Kāpēc pastnieki želojas?», kad zālē atdzīvojās.

Vai pastniekiem darbs ir vieglāks? Parakstīto preses izdevumu skaits strauji pieaug, pasta somas pārpilnas, iznēsājot avizes un žurnālus, jānostaigā desmitiem kilometru (pastnieka darbs jāreķina tonnkilometros), bet alga ir maza un atvaļinājums tikai 15 dienas, un tās pašas nevar dabūt, jo pastāvīgi trūkst, kas strādā. Līvānos pastnieku deficīts ir jau desmit gadus. Preiļos pasta sūtījumus ledzīvotāji saņem otrajā dienas pusē tāpēc, ka arī nav, kas tos iznēsā. Laukos nav labāk.

Un telefonistes. Vai viņas mazāk strādā? Darbs nervozs, bet niecīgi atalgots. Atvaļinājums arī tikai 15 dienas.

Elektromontieriem ziemas salā un rudens lietavās arī nav viegli telefona stabā kāpt. Bet samaksa par darbu zema.

Par šo kategoriju darbinieku darba samaksu, atvaļinājuma ilgumu, prēmijām konferencē izskanēja dažādi viedokļi. Viens — jāvadās no darba stāža. Otrs — pēc tā, kā strādā. Izskanēja pat doma: ja neapmierina mūsu prasības, jāriko streiks.

Konference pie galīgā lēmuma nenonāca. Ir tikai skaidrs, ka tā turpināties nevar. Arodbiedrības komitejai jāuzklausa strādājošo pretenzijas, jāizstāv viņu tiesības. Jāizlemj par prēmiju taisni-

gu sadalīšanu. 110 sakaru darbinieki saņem papildus atvaļinājumu. Jāpadomā par pārejiem, kas to pelnījuši. Vispirms — vadoties pēc darba stāža sakaru mezglā.

Konference noritēja demokrātiski. Vārds netika liegts nevienam. Domu un viedokļu plurālisms. Tagad administrācijai un jaunajai arodbiedrības komitejai viss dzirdētais ar vēsu prātu jāapsver un jāizdara vajadzīgie secinājumi.

Iepriekš nevarēja iedomāties, ka arodbiedrības komitejas vēlēšanas ilgs trīs stundas. Nav pierasts pie demokrātisma, un grūti ir vadīt sapulci, kad tās dalībnieku domas mainās ik brīdi.

Grūti klājās ar arodbiedrības komitejas locekļu kandidātu izvirzīšanu. Pārāk daudz priekšli-

kumu. Aizklātās balsošanas biltenos vajadzīgo 9 kandidātu vietā ierakstīja 16. Nolemā: kurš kandidāts iegūs visvairāk balsu, tas būs arodbiedrības priekšsēdētājs. Tātad — priekšsēdētāju būs demokrātiski ievēlējusi konference.

Bet šis variants nesanāca. B. Veigule, kura aizklātajā balsošanā bija ieguvusi visvairāk balsu, būs par arodbiedrības komitejas priekšsēdētāju kategoriski atteicās.

Konference meklēja citu variantu — priekšsēdētāju, atklāti balsojot, ievēlēt no jaunās arodbiedrības komitejas locekļu vidus. Atkal nekās nesanāca, jo neviens nepiekrīta par to.

Jautājums par arodbiedrības komitejas jauno priekšsēdētāju palika atklāts. To izlems komitejas sēdē, kā to darīja agrāk.

Jā, demokrātija nav viegla lieta.

J. GURGONS

7., 8. oktobrī un vēl arī 9. oktobra rītā Rīgā notika Latvijas Tautas frontes II kongress. Tas pulcēja 1046 delegātus, daudzus viesus un žurnālistus no Latvijas, Padomju Savienības un visas pasaules.

Ir pienācis vērtību pārvērtēšanas laiks, kad Latvijai, lai tās tauta spētu patiesi uzplaukt, ir jāatdalās no centrālās valsts varas, jāatgūst sava zaudētā neatkarība. Ir pienācis laiks katram nostāties savā vietā, lai veidotu cilvēka cienīgu dzīvi mūsu Latvijā. Ir pienācis laiks patiesi demokrātiskai sabiedrībai, kad viena partija vairs nedrīkst paturēt monopoli uz ideoloģiju.

Par to runāja kongresa delegāti. Par to, manuprāt, šais dienas domāja visa Latvija. Par to pieņēma LTF jauno Programmu. Un tad vēsajās oktobra dienās zālē gāja karsti, bet, apspriežot iedalu «Demilitarizācija», sākās arī kongresa tresā — neplānotā — darba diena. Visi, kas sekotāja kongresa gaitai, ievēroja, ka Programmas pieņemšana tomēr gāja raitāk nekā Statūtu pieņemšana. Taču ar pacietību, ar «Bēdu manu lielu bēdu...» tika pieņemti arī Statūti.

Latvijas Tautas frontes pirmais kongress jau ir vēsture. Pati Tautas fronte savā pirmajā gadā ir acīmredzami augusi un nostiprinājusies. Daudz kas no LTF pirmajā kongresā iecerētā jau izpildīts. Izpildītas 14 no pirmajā kongresā pieņemtajām 16 rezolūcijām. Šogad rezolūciju uz pusi mazāk, bet toties — «Par PSKP varas monopola likvidēšanu». «Par Baltijas demilitarizāciju». «Par Latvijas jauniešu dienestu PSRS Brunotajas Spēkos». Nopietnas, spēcīgas un šobrīd mūsu dzīvošanai nepieciešamas rezolūcijas. Dod, Dievs, tās īstenot. Dod, Dievs, mums visiem — Tautas frontes dalībniekiem un atbalstītājiem, mūsu domniekiem Edgaram Mukānam un Jāzepam Brencim — pielikt savu spēku, prātu, atbalstu to pieņemšanai.

Sācies mūsu Tautas frontes

otrais pēckongresa periods. Par ko kongress licis padomāt mūsu rajona tautas izvirzītajiem tautfrontiešiem?

E. MUKĀNS: «LTF otro kongresu gribas nosaukt par demokrātiskā kongresa. Tieši tā demokrātiskā atmosfēra, kas ļāva ikvienam runāt un darīt to, ko uzskatīja par nepieciešamu, ļāva arī ieraudzīt to politiskās kultūras līmeni, kas mums patlaban ir. Diemžēl šis līmenis izrādījās zemāks nekā mēs vēlētos.

No otras puses, tieši tas, ka ieraudzījām un novērtējām savu reālo līmeni, lika izdarīt secinājumus, un jācer, arī veicinās mūsu sabiedrības attīstību.

Kongresu kopumā vērtēti kā lielisku politisko skolu, kurā jau reāli sāk veidoties jauna veida demokrātiskas sabiedrības kontūras. Mani pilnīgi apmierina vēlēšanu rezultāti. LTF vadība (D. Ivāns un I. Godmanis), kā arī Domes sastāvs pašreizējā sabiedriski politiskajā situācijā ir optimāls. Priecājos, ka E. Veidmane būs laikraksta «Atmoda» redaktore, ka «Atmoda» tagad būs paklauta vienīgi LTF kongresam. (Varam tikai cerēt, lai šim piemēram sekotu citu sabiedrisko organizāciju izdevumi.)

Kongress paveica divus būtiskākos uzdevumus — izvirzīja mērķi Latvijas valstiskās neatkarības atjaunošanai un noraidīja vienas sabiedriskās organizācijas monopolitēsi sabiedrībā.

A. JELISEJEVS: «Kongress parādīja, ka visas puses tomēr prot un var atrast kopējo valodu.

Uzskatu, ka tagad mūsu galvenie uzdevumi — aktīvs darbs vēlēšanās un tādu likumdošanas akciju pieņemšanas prasība, kas vairs ir cilvēka tiesību aizsardzība, uz Latvijas neatkarību — «Par zemi», «Par akciju sabiedrībām»... Jāsāk Latvijas pārejas

LTF 2. KONGRESS RĪGA 7-8.X.1989

Pienācis laiks

perioda nostiprināšana.

I. GARJĀNE: «Kongresa rezultāts? Normāls. Tikal, gatavojoties nākošajam kongresam, jāpadomā par to, lai ple vārda tiktu visas demokrātiskās kustības un partijas, kas izvelidojušās. Šoreiz pārsvarā runāja LTF pārstāvji no rajoniem, nodaļām, būvniecībā — par vienām un tām pašām problēmām. Gandrīz nemaz nedzirdējām citu kustību un organizāciju domas. Galu galā — tās radušās Tautas frontes darbības rezultātā...»

Vēl līdz nākošajam kongresam vajadzētu izskatīt, cik laika tas aizņems... Kaut lai tās būtu 4 — 5 dienas (arī šai ziņai neesam taču sliektāji par citu partiju).

Galvenais ieguvums — atziņa, ka LTF pietiekami stipra, darboties spējīga, lai apvienotu visus TF spārnus — labējos, radikālos, centristus...»

I. MUŽIKANTS: «Paveikts kongresa galvenais uzdevums — pieņemta jaunā Programma un tās galvenais punkts — par brīvu un neatkarīgu Latviju. To uzskatu par absolūti nepieciešamu, jo šobrīd mēs neesam netiek darīts, lai saglabātu latviešu tautu.

PSKP CK izsaka viedokli krievu valodu ieviest kā Visasvienības valsts valodu. Tas nozīmē, ka visam, ko esam sasnieguši, būs nulles vērtība. Un viss būs atkal jāsāk no gala...»

Pati Programma varēja būt arī īsāka, konkrētāka. Par kongresu... Brīžiem radās

iespāids, ka daudzi delegāti rāvas pie mikrofona ne tik daudz savu «būtisko» priekšlikumu dēļ, cik aiz vēlēšanās parādīties TV ekrānā... Bija viena daļa, kas mēģināja izprovocēt šķelšanos Tautas frontē. Kad līdz kongresa otrās dienas vidum nekās nenotika, radikāli šo šķelšanos gandrīz izraisīja... Taču ar savu iziešanu no zāles viņi psiholoģiski nevis ieguva, bet gan zaudēja.

Nedrīkstam, izvīrot sev tik svarīgu, būtisku mērķi, sākt šķelšanos un portfēlu dalīšanu, it kā šis mērķis būtu jau sasniegts, un Dome jau būtu brīvas Latvijas Parlaments.

Visemocionālākā, visvērtīgākā bija Jura Rubeņa uzstāšanās. Viņš atrada sevī dvēseles spēku visus apvienot, nomierināt sakarsušos prātus, Kongress pakļāvās viņa sugestējošajai runai. Viņš pateica īsti laiku, īsti vietā un tieši to, kas nepieciešams.

Ši kongresa nakts nāca par labu visiem — ir radikāliem, ir labējiem. Šī nakts bija, lai samierinātos un nomierinātos. Un gājiena no rīta ar ziediem no Brīvības pieminekļa deva tik nepieciešamo vienotības sajūtu...»

U. SILIŅŠ: «Man nepatīk tāda neatkarīga Latvija, kādu piedāvā LNNK. Jo tad iegūstam būtībā tikai nacionālo, bet ne garīgo neatkarību, tādu, kāda tā ir pasaulē. Tas ir ļoti vienkāršots ceļš. Nedomājot par to, kas būs pēc tam (gan jau redzēs?). Šāda neatkarīga Latvija nebūt neizmainīs to sistēmu, pret kuru mums jācinās.

Savukārt LTF, lai arī nav noformējusi, taču ir par to, lai iegūtu gan nacionālo, gan garīgo neatkarību... Arī tas, ko dažbrīd vērojām kongresā, ir tas pats garīguma trūkums, diskusiju kultūras, politiskās kultūras trūkums. Un tomēr kongress pierādīja,

ka esam spējīgi aktīvi darboties, sadarboties un arī politiskā plurālisma un kompromisa apstākļos izturēt savu līniju.

Ja pirmajā kongresā vairāk bija emocionāla runāšana, tad šoreiz — diskusija. Un tas jau ir solis uz priekšu.»

A. PUZO: «Šis kongress, saļidzinot ar iepriekšējo, bija racionālāks, konstruktīvāks.

Diemžēl maz tika runāts par ekonomiku. Tikpat kā netika skarti izglītības jautājumi, bet tieši izglītība ir atdzimšanas, neatkarīgas Latvijas pamatnosacījums.

Kongress parādīja arī to, ka Tautas frontē ir zināma šķelšanās, ka šodien vēl ar šo pašu domu plurālismu neesam gatavi dzīvot brīvā Latvijā. Tas nenozīmē, ka uz to neesam; mums tikai jāklūst gudrākiem.

Simpātisks ir parlamentārais cīņās ceļš uz brīvu Latviju. Domāju, Baltijā politiskās dzīves attīstība nedraud ar tādiem asumiem kā Armēnijā, Gruzijā, Azerbaidžānā. Tieši tāpēc, ka Tautas fronte diezgan labi apguvusi parlamentārais cīņās ceļu.

Socioloģiskās aptaujas parāda, ka absurds bija PSKP CK 26. augusta paziņojums, ka iedzīvotāju lielākā daļa, neatkarīgi no tautības, atbalsta Tautas fronti. Tagad pēc kongresa iestādā, lai izskaidrotu LTF Programmu. Gan latviešiem, gan cittautiešiem jābūt pacietīgiem un iecietīgiem pret tiem, kam nav saprotāmi LTF mērķi. Tie jāskaidro neatlaidīgi, jo ar tik daudz nacionālu iedzīvotāju spektru kā Latvijā vieni neko izdarīt nevarēsim. Tikal kopīgi izcīnīsim neatkarīgu un brīvu Latviju.

Šis ceļš nebūs ne viegls, ne īss. Bet par to, ka nonāksim pie brīvas un neatkarīgas Latvijas, esmu pilnīgi pārliecināts.»

● Gadsimtu mijā ir sākusies atdzimšana mūsu Dzimtenē.

● Lai nenolaižamies un nepadodamies tās grūtajās dienās.

● Lai atceramies, ka ne ar skaudību, sīkumainību vai daiļrunību, bet ar stipru gribu, ticību un darbu mūsu mērķis būs panākams.

● Lai paturam prātā, ka Latvijai šodien visvairāk ir nepieciešami DARBI, kas apliecinātu gan vienotību, gan uzticību, gan mīlestību.

S. JOKSTE

Gadsimta lielākais deficīts

Patiesa zēlsirdība piemīt katrai tautai. Un tomēr — pēdējā laikā arvien biežāk nākas dzirdēt, ka mūsu sabiedrībā zēlsirdības jēdziens devalvējis. Kā to atjaunot? Uz šo pašlaik tik aktuālo jautājumu meklē atbildi zēlsirdības kustības veidotāji gan republikā, gan arī rajonā.

Centrālās rajona slimnīcas ārste Marta Veita mēģināja savākt kopā ieinteresētus cilvēkus no sava darba kolektīva, no rajona sociālās nodrošināšanas nodaļas, skolām, arī garīdzniecības pārstāvi, lai atklāti izrunātos par iespējamo zēlsirdības kustības izvērsanu.

Ar ko sākt? Visi bija vienprātīgi, ka vispirms jānoskaidro, cik mūsu rajonā ir nevarīgu, vientuļu cilvēku, kuriem vajadzīga palīdzība. Cik fiziski un garīgi slimu cilvēku dzīvo nabadzībā? Galu galā, cik ir to, uz kuriem atkal jaunais minimālo pensiju paaugstināšanas likums (līdz 70 rubļiem) neattieksies, bet kuriem, tāpat kā mums katram, vajag pašam, apģērbties, vajag siltu mājokli? Cik ir vientuļu un cik bērnu atstātu veciņu, kuri nav spējīgi sev iztiku sagādāt, bet no pensionāta atsakās? Un vai mēs varam viņiem pārvest, ka aukstas un nesakoptas mājas kaktis šķiet dārgāks par aprūpi pensionāta?

Jānoskaidro arī tie cilvēki, kuri gribētu iesaistīties zēlsirdības kustībā. Jo viens vai divi, vai vairāki medicīnas darbinieki, daži pedagogi un tikai garīdzniecības pārstāvji šo smagumu nepaņems.

Kā katrai sabiedriskai kustībai, arī šai ir vajadzīgi naudas līdzekļi. Jācer, ka rajona iestādes un uzņēmumi neliegs savu līdzdalību zēlsirdības fonda izveidošanā. Protams, arī iedzīvotāji savus personiskos līdzekļus, talku dienās nopelnīto varēs pārskatīt šai fondā. Pašlaik ar M. Veitas rūpēm tiek gādāts, lai bankā vai krājkašē atvērtu rēķinu, kurā varētu pārskatīt ziedojumus. Gribas ticēt, ka vismaz gada beigās mūsu uzņēmumi un saimniecības spēš šim fondam atvēlēt kaut nedaudz līdzekļu.

Otrs svarīgs pasākums, kur rajona zēlsirdības kustības organizētāji cer gūt jūsu, cienījamie rajona iedzīvotāji, atsaucību, ir apģērbu, quiltas veļas vākšana. Lai kam jau katrā kolektīvā atradīsies cilvēks, kurš varētu uzņemties šo darbu un savākt savā kolektīvā darbābiedru atnesto. Varbūt šādu svētu pienākumu var uzņemties arodkomiteju aktīvisti vai kāds cits. Ir vajadzīgi arī bērnu apģērbi. Jo nav noslēpums, ka rajonā ir vairākas materiāli slikti nodrošinātas daudz bērnu ģimenes.

Piemēram, Preiļos ir kāda ģimene, kur vecāki atsakās bērņus iekārtot bērnudārzā tikai tāpēc, ka viņiem nav ko ģērbt muķurā. Būsim iedziļīgi! Vēlāk informēsim, kur visu varēs savākt kopā. Iespējams, tā būs centrālā rajona slimnīca.

Lai šādai svētai misijai nepaļiet garām arī kultūras darbinieki. Varbūt var noorganizēt kādu labdarības koncertu vai izrādi un pasākumā gūto peļņu atvēlēt mūsu slimajiem un vecajiem maznodrošinātiem cilvēkiem? Viesnīcu, bērnudārzu, internātu saimnieciskajiem darbiniekiem norakstīto gultas veļu vajadzētu rūpīgāk pārskatīt un vēl lietojamo atvēlēt zēlsirdības mērķiem.

Sākot ar šī gada 1. janvāri, daļiem rajona cilvēkiem, kuri aprūpē slimos un vientulos, ik mēnesi maksā 20 rubļus. Taču šādam nolūkam līdzekļu rajona sociālās nodrošināšanas nodaļai ir iedalīts pārāk maz, katram nespējniekam nevar algot aprūpētāju. Jāatrod cilvēki, kuri grib nespējniekiem palīdzēt no labas sirds. Ticēsim, ka tādi ir arī mūsu rajonā.

Vai zēlsirdības kustībā izdosies iesaistīt bērņus? Protams, daudzi rajona pedagogi to mēģinās darīt. Bet viņiem būs bezgala grūti to paveikt, ja vecāki bērņos neaizina zēlsirdību pret vecajiem, slimajiem, galu galā vienam pret otru.

Neminēšu visus tos virzienus, kuros domā darboties rajona zēlsirdības kustības organizētāji. Gribu vienīgi acināt jūs, cienījamie rajona iedzīvotāji, padomāt par to, kur jūs katrs varat palīdzēt atdzimst zēlsirdībai — mūsu gadsimta vislielākajam deficītam. Par visiem jautājumiem, kuri jūs interesē, paņēsim vārdu zvanīt Preiļu centrālās rajona slimnīcas terapijas nodaļas vadītājam Martai Veitai.

A. ILJINA

(Sākums 1. lpp.)

Kantori ieradās kolhoza priekšsēdētājs Vladislavs Kubeckis. Viņš bez liekiem aplinkiem uzsāka:

— Visi sāc pāriet uz saimniecisko aprēķinu. Lauksaimniecības produkcija valstij jāatdod par pusvelti. Kā dzīvot? Aizvadītajā gadā sākām attīstīt paligražošanu. Lauksaimniecības produkcijas pārstrādes cehi zemo cenu politikas dēļ pagaidām nav izdevīgi. Sākām ar koka modeļu izgatavošanu metālliešanai. Darbu sācis arī plastmasu pārstrādes cehs, Izlaidām lonžeronus «Ziguljiem», plastmasas kārbīņas «Dzintaram», «Moskvičam» pakalējos spārnus no metāla. Mūsu galdnieki ražo inventāru bērnudārzu spēļu laukumiem.

Paligražošanā nodarbināti apmēram 40 cilvēki. Gada ieņēmumus plānojam sasniegt divu miljonu rubļu apjomā. Viens miljons 200 tūkstoši rubļu būs tīrā peļņa, tāpat 60 procentu rentabilitāte.

Ražot var vēl daudz ko, bet iepriekš viss rūpīgi jāapsver. Var attīstīt keramikas izlaidi (agrāk šai pusē keramiķi bijuši), var nodarboties ar elektroniku, ražot kaut vai diktāfonus, var apstrādāt aitažas, apmaiņai pret zviedru tehniku. Bet mū-

su aitažas jau viņi negrib, jo tām neizturīga āda.

Un ne visiem, pēc diktāta no augšas, jābūt traktoristiem un slaucējiem. Katram ir savas tieksmes. Neestrādājam mēs slikti arī lauksaimnieciskajā ražošanā — no hektāra iekulti pāri pār trīsdesmit centneriem graudu, saknaugu — 700 centneri, krietni nodots līn.

Kaut arī lija lietus, priekšsēdētājs izrādīja paligražošanu, ko daļēji var redzēt attēlos.

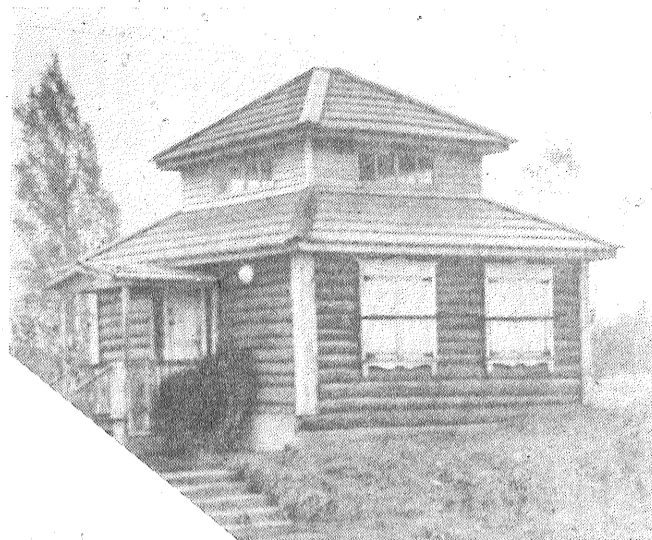
□ bērnudārzu spēļu laukumiem tiek izgatavoti 60 dažādi priekšmeti;

□ šašliku mājiņa un saimniece Jeļena Krutova. Pie šašliku mājiņas atrodas arī autoserviss, kur metina un krāso, turpmāk izdarīs garantijas remontu (autobraucēju zināšanai: kolhoza šašliku mājiņa un autoserviss atrodas 12 kilometrus no Rēzeknes uz Viļānu un Preiļu pusi);

□ «Leņina karogs» produkcija — mērlenta;

□ koka modeļu ražošanas cehā.

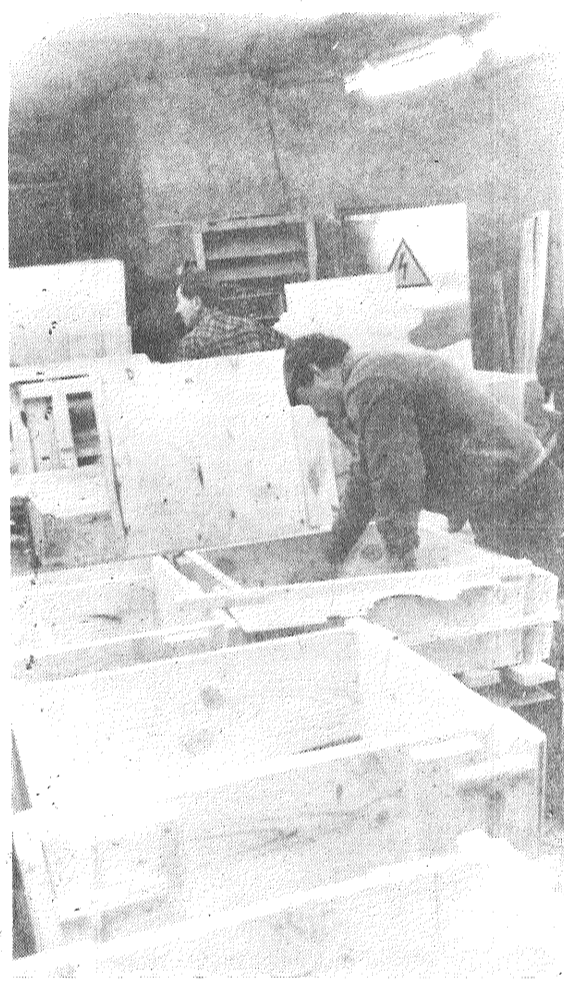
J. SILICKA teksts un foto

Kolhoza ... rūpniecība

Fotoinformācija:

kaimiņu pieredze

Vēstule ar komentāru

Vai svētuma apgānīšana?

Nesen mums rokās nonāca laikraksts «Leņina Karogs», kur ieinteresēja J. Brenča raksts par Līvānu pilsētas ievērojamākajām vietām, kuras ir cienīgas, lai nosauktu par arhitektūras pieminekļiem. Šajā uzskaitījumā bija minēta arī pareizticīgo baznīca Preiļu ielā 17.

Jau maijā pareizticīgo ko-

piena sāka apspriest jautājumu par bijušās baznīcas atlieku atdošanu ticīgajiem, lai ar laiku to varētu atjaunot un atvērt. Kur tikai kopienas locekļi negriezās — gan pilsētas izpildkomitejā, gan Rīgā pie pilnvarotā reliģijas lietās, gan rajona izpildkomitejā, gan pie pareizticīgo baznīcas arhiereja (starp citu, viņš no-

sūtīja vēstuli Līvānu pilsētas izpildkomitejai), bet nekur nebija nekāda atbalsta.

Lieta ir tāda, ka šo ēku pilsētas izpildkomiteja atdevusi Līvānu arhitektam I. Svirskim. Iekšpusē viņš veic būvniecības darbus, būvē individuālo dzīvojamo māju: cel otro stāvu, sienās ierīkojis logu ailas. Beidzot darbus, māju grib pārdot. Bez tam no arhitektūras pieminekļa nav palicis pāri ne miņas, ēka ir izkropļota.

Sarunā Svirskis pateica, ka viņš arī citā vietā var celt māju, ja kopiena viņam samaksās 25 tūkstošus rubļu par visiem padarītajiem darbiem (agrāk viņš pieprasīja

50 tūkstošus). Tādas naudas kopienai nav.

Nesanēmuši palīdzību, kopienas locekļi bija spiesti rakstīt uz Maskavu, reliģijas lietu padomes priekšsēdētājam. Dievnams uzbūvēts 1937. gadā par ticīgo līdzekļiem (bija savākti vairāk nekā četri tūkstoši latu).

Mēs visi, kam baznīca ir svētums, esam sašutuši par arhitekta uzvedību, viņa rīcību uztveram kā nīgrāšanos par svētumu. Ne jau velti Svirski izlamāja metropolīta sekretārs.

Pēc kopienas locekļu un ticīgo lūguma —

G. FEDOTOVA,
J. ROMANOVA

● Vēstuli komentēt lūdzām Līvānu pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētāju J. ZNOTIŅU:

— 1986. gada pavasarī pilsētas izpildkomiteja mana priekšteča vadībā pieņēma lēmumu iedalīt 600 kvadrātmetru zemes arhitektam I. Svirskim individuālai celtniecībai. Šajā platībā ietilpa arī vecās baznīcas drupas, uz kuras pamatiem bija paredzēts uzbūvēt dzīvojamo māju. Pašlaik darbi (šo darbu tāmes vērtība ir apmēram 16 tūkstoši rubļu) tuvojas beigām. Sogad māju paredzēts uzrādīt pieņemšanas komisiijai. Tā kā šis izpildkomitejas lēmums atgriezenisku spēku nav guvis, es neradu juridisku pamatu darbu pārtraukšanai un ēkas nodošanai kopie-

nai, kā tiek pieprasīts.

Kopienas pārstāvji izpildkomitejā tiešām griežas, jautājums tika vairākkārt apspriests. Tā kā ēka ir kapitāli pārbūvēta un tās atjaunošana prasīs daudz līdzekļu (kopienai līdzekļu, droši vien, nav), bija priekšlikums pareizticīgajiem iedalīt citas telpas.

Bez tam izpildkomitejai vēl līdz šim laikam nav uzrādīti arhīva dokumenti, kuros būtu norādīts, ka tieši šī celtnes savā laikā piederēja pareizticīgo kopienai. Realitāte ir šāda: ilgus gadus ēka bija bez saimnieka, pēc saviem ieskatiem to izmantoja gāzes saimniecība, patērētā-

ju biedrība — kā noliktavu telpas. Nav grūti iedomāties, kādā stāvoklī tā bija līdz 1986. gadam. Jautājums par celtnes ieskaitīšanu arhitektūras pieminekļos izvirzījies tikai tagad pēc LTF vietējās nodaļas iniciatīvas.

Bet ko šajā sakarībā domā tagadējais ēkas saimnieks arhitekts I. Svirskis?

— Kategoriski nepiekrītu dažiem vēstules autoru argumentiem. Pirmkārt, acimredzot, mani ir nepareizi sapratuši: kaut kam pārdot māju, izņemot pareizticīgo kopienai, es nedomāju. Un — ja jau ticīgie uzstāj, esmu ar mieru ēku pārdot, taču ņemot vērā visus reālos izdevumus tās

kapitālajam remontam, kā arī jauno celtniecību, jo es taču nevaru palikt bez nekā. Otrkārt, ar metropolīta sekretāru man tiešām bija saruna, pie tam — pēc manas iniciatīvas, un tā beidzās miermīlīgā noskaņojumā. Viņš vienkārši ieteica nokārtot lietu mājās, tas ir — starp kopienai, izpildkomiteju un mani. Treškārt, būdams arhitekts, atļaušos teikt: apgalvojums, ka ēka ir izkropļota, neatbilst īstenībai, tā bija jāredz līdz remonta iesākšanai.

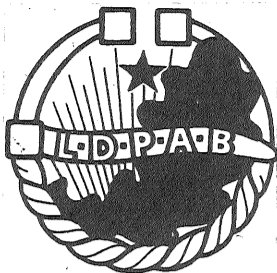
Un vēl man nav skaidrs, kāpēc ticīgie attapās tikai tagad, kad es mājai uzliku jumtu.

Materiālu sagatavoja
I. KOROLOVA

LEŅINA KAROGS

Apkārtējās vides aizsardzībai

Lai uzlabotu lauksaimniecības uzņēmumu un zemnieku saimniecību darbu apkārtējās vides aizsardzībā un paaugstinātu lauku rajonu atbildību un ieinteresētību šajā lietā, radītu iespēju novērtēt rajonu veikumu kopumā apkārtējās vides aizsardzībā un kultūrainavas sakopšanā, kā arī lai vienkāršotu skates vērtēšanas sistēmu, Latvijas PSR

Valsts agrorūpnieciskās komitejas kolēģija, agrorūpnieciskā kompleksa darbinieku arodbiedrības Latvijas republikāniskās komitejas prezidijs, Latvijas PSR Valsts dabas aizsardzības komitejas kolēģija un Latvijas Dabas un pieminekļu aizsardzības biedrības Centrālās padomes prezidijs nolemj:

1. Republikas lauksaimniecības uzņēmumu skati apkārtējās vides aizsardzībā un strādājošo darba un sadzīves apstākļu uzlabošanā turpmāk saukt par republikas lauksaimniecības uzņēmumu un lauku rajonu skati apkārtējās vides aizsardzībā.

SKATES MĒRĶIS UN UZDEVUMI

Paaugstināt dabas aizsardzības pasākumu efektivitāti, sekmēt vides aizsardzības darba plānošanu, vadīšanu un organizēšanu lauksaimniecības uzņēmumos un zemnieku saimniecībās. Aktīvizēt individuālo un kolektīvo biedru darbu iniciatīvu apkārtējās vides piesārņojuma novēršanā, sekmēt zemes, mežu, ūdens, floras un faunas resursu racionālu izmantošanu un aizsardzību, vēstures un kultūras pieminekļu aizsardzību un izmantošanu. Būtuiski uzlabot darbu strādājošo darba un sadzīves apstākļu uzlabošanā, lauku kultūrainavas un zaļumsaimniecības optimizēšanā, iedzīvotāju ekoloģiskajā audzināšanā un ražošanas kultūras paaugstināšanā.

SKATES DALĪBNIEKI

Skatē piedalās visi kolhozu, padomju saimniecību, agrofirmu un citu lauksaimnieciskās ražošanas uzņēmumu kolektīvi, zemnieku saimniecības un lauku rajoni kopumā.

SKATES ORGANIZĀCIJA UN REZULTĀTU NOTEIKŠANA

Kolektīvā darba vērtējumu izdara, ņemot vērā lauksaimniecības uzņēmuma apkārtējās vides aizsardzības darba praktisko nepieciešamību un tā izpildi divos darba virzienos, summējot visus vērtēšanas kritēriju rezultātus:

APKĀRTEJĀS VIDES AIZSARDZĪBAS NODROŠINĀTĪBA, KULTŪRAINAVAS PILNVEIDOŠANA

Skates rezultātus rajonā vērtē un nosaka skates orgkomisija, iepazīstoties ar darba organizāciju un veikumu uz vietām (no 15.08. līdz 01.09.).

Lai objektīvi novērtētu skates rezultātus, ieteicams izveidot sabiedriskās ekspertu grupas no valsts inspekcijas darbiniekiem darba p. laudei un pasākumiem, kuriem ir sezonas raksturs. I un II ekonomiskajā zonā ietilpstošie lauksaimniecības uzņēmumi tiek apvienoti pirmajā grupā, III un IV zonas saimniecības apvieno otrajā grupā. Zemnieku saimniecības apvieno vienā grupā.

I APKĀRTEJĀS VIDES AIZSARDZĪBAS NODROŠINĀTĪBAS VĒRTĒŠANAS KRITĒRIJI

1. Noteikumu attīrīšanas no-

drošināšana, ūdens resursu racionāla izmantošana, patērīna uzskaitē, ūdenstilpņu piekrastes joslas aizsardzība (30 punkti).

2. Organiskā mēslojuma ražošana, uzkrāšana, izmantošana (10 punkti).

3. Pesticīdu un minerālmēslu uzglabāšanas, transportēšanas un pielietošanas noteikumu ieviešana (10 punkti).

4. Mehānisko sektoru, degvielas un smērvielu noliktavu, tehnikas un transporta līdzekļu mazgāšanas ietaišu stāvoklis (20 punkti).

5. Sadzīves atkritumu izgāztuvju ierīkošana un ekspluatācija (10 punkti).

6. Atmosfēras gaisa aizsardzība (5 punkti).

7. Savvaļas dzīvnieku aizsardzība ražošanas procesā (5 punkti).

8. Zemes resursu aizsardzība un racionāla izmantošana:

8. 1. bojāto zemu savlaicīga un kvalitatīva rekultivācija (smiltsgrants karjeru, kompostēšanas vajadzībām nemitās kūdras vietu u. c. rekultivācija) (5 punkti).

8. 2. preterozijas pasākumi, pretvēja aizsargstādījumi un reljefam atbilstošas augsnes apstrādes sistēmas pielietošana, ekoloģiski optimālo lauku lielumu un formu veidošana (5 punkti).

8. 3. augu seku projekta racionāla ieviešana un pilnveidošana (5 punkti).

8. 4. kultūrtehnikas darbi (krūmu izciršana aizaugušās lauksaimniecības zemēs, akmeņu novākšana un izmantošana) (10 punkti).

8. 5. nezāļu apkarošana (5 punkti).

9. Mežu aizsardzība un racionāla izmantošana:

9. 1. mežkopju kādru nodrošināšana un to kvalifikācija (5 punkti).

9. 2. meža atjaunošanas plāna izpilde procentos no hektāra (15 punkti).

9. 3. jaunaudzju kopšanas ciršu atēnošana un plānu izpilde procentos no hektāra (10 punkti).

10. Līdzekļu plānošana un izlietošana apkārtējās vides aizsardzības nodrošināšanai (10 punkti).

Kopā — 160 punkti.

II KULTŪRAINAVAS PILNVEIDOŠANAS VĒRTĒŠANAS KRITĒRIJI

1. Apstādījumi un labiekārtojumi ciematos, kompakti apdzīvotās vietās un viensētās (15 punkti).

2. Apstādījumi un labiekārtojums ražošanas objektos (mehāniskie sektori, fermas, pārstrādes cehi u. c.) (15 punkti).

3. Jaunu stādījumu (parku, mežparku, skvēru u. c.) veidošana un esošo uzturēšana kārtībā (10 punkti).

4. Aizsargājamo dabas objektu aizsardzība un uzturēšana kārtībā (10 punkti).

5. Vēstures un kultūras pieminekļu aizsardzība un uzturēšana kārtībā (30 punkti).

6. Atpūtas zonu un ūdenskrātuvju ierīkošana un uzturēšana kārtībā (10 punkti).

7. Latvijas lauku ainavas ekoloģiskais un estētiskais stāvoklis (30 punkti):

7. 1. viensētas (5 punkti).

7. 2. zemnieku saimniecības (5 punkti).

7. 3. transporta un komunikācijas ielas (10 punkti).

7. 4. meliorētie objekti (10 punkti).

8. Līdzekļu plānošana un izlietošana kultūrvides pilnveidošanai (30 punkti):

8. 1. vēstures un kultūras pieminekļu labiekārtošanai un restaurēšanai (10 punkti).

8. 2. aizsargājamo dabas objektu aizsardzībai un uzturēšanai kārtībā (5 punkti).

8. 3. lauku ainavas ekoloģiskā un estētiskā stāvokļa uzlabošanai (15 punkti).

9. Nodrošinājums ar dabas aizsardzības speciālistiem un to kvalifikācija (10 punkti).

Kopā — 160 punkti.

Lauksaimniecības uzņēmuma apkārtējās vides aizsardzības rezultātus vērtēt pēc apkārtējās vides aizsardzības nodrošinātības un kultūrainavas pilnveidošanas vērtēšanas kritērijiem.

Zemnieku saimniecību apkārtējās vides rezultātus vērtēt pēc apkārtējās vides aizsardzības nodrošinātības un kultūrainavas pilnveidošanas vērtēšanas kritērijiem (1. — 7. punkts).

Rajona orgkomiteja līdz 15. janvārim apkopo skates rezultātus pa uzņēmumiem kopvērtējumā, atsevišķos darba virzienos un pa zemnieku saimniecībām, nosakot uzvarētājus.

Noteikts, ka uzņēmumu, rajonu, zemnieku saimniecību nevar atzīt par skates uzvarētāju, ja nav izpildīti svarīgākie ražošanas un dabas aizsardzības plāna rādītāji vai ja pieļauti rupji dabas aizsardzības pārkāpumi.

Veiksmī darbā!

T. VILCĀNE.

LDPAB Preiļu rajona nodaļas atbildīgā sekretāre

Gatavosimies konferencē

LTF Līvānu nodaļas valdes sēdē pieņemts lēmums par nodaļas konferences sasaukšanu šī gada 12. novembrī. Konferencē paredzēts izlemt ar nodaļas pašpārvaldi saistītus jautājumus. Sai sakarībā tiek izstrādāts nodaļas pārvaldes projekts, kas būs nodots tautfrontiešu apspriešanai. Visus priekšlikumus lūdzam izteikt Inesei Garjānei pa tālruni 43261 (darbā) vai 44456 (mājās). Būtu lietderīgi, ja kāds varētu piedāvāt vienu vai vairākus alternatīvus variantus.

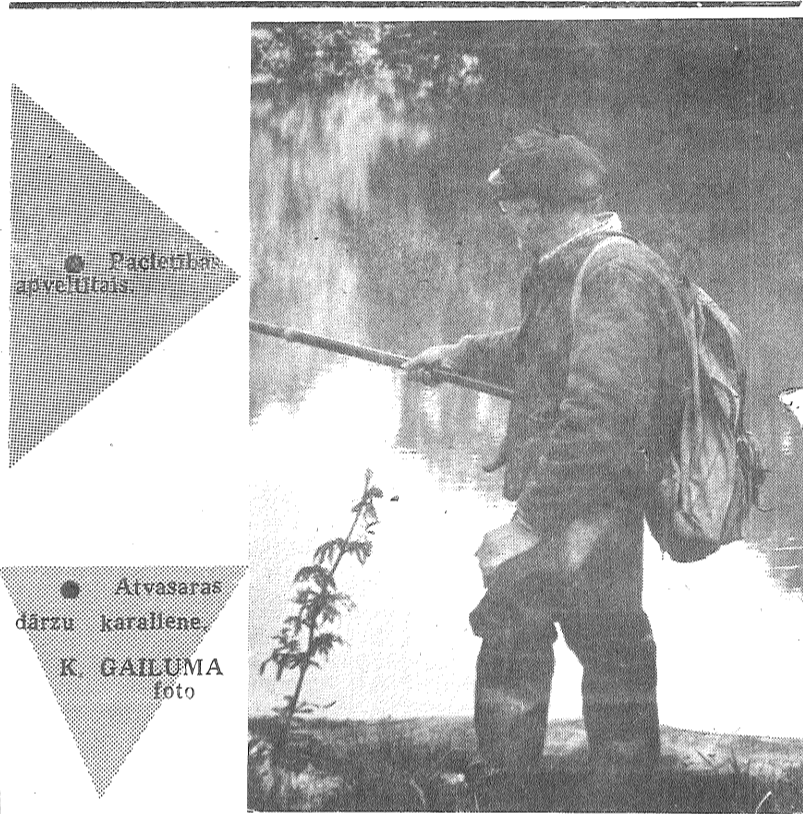
Nodaļas grupām līdz 9. novembrim jāiesniedz delegātu saraksts. Pārstāvības norma — 1 delegāts no 5 LTF dalībniekiem. Konferencē darba, protams, būs iespēja piedalīties arī visiem pārējiem tautfrontiešiem un citiem interesentiem, tikai — bez balsošanas tiesībām.

Nodaļas valde piedāvā grupās organizēt grupu pārstāvju vēlēšanas. Sai sakarā pievērsām uzmanību tam, ka vēlēšanas visos LTF līmeņos notiek atklāti. Bez tam, izvēloties grupu pārstāvju (un, vēlams, arī viņu vietnieku kandidātus), būtu jāņem vērā arī viņu sabiedriskā aktivitāte. Aizvadītajā gadā dažu grupu pārstāvju darbs nodaļas valdē likās visai problemātisks tieši sapulču apmeklēšanas ziņā.

Pārvēlēšanas piedāvājam organizēt līdz 9. novembrim, pēc tam nodaļas valdei iesniedzot izrakstu no protokola par vēlēšanu rezultātiem.

Par konferences norises vietu, precīzu laiku un iespējamajiem papildinājumiem dienas kārtībā ziņosim atsevišķi.

J. BRENCIS

● Pārtikas apveiktājs

● Atvasaras dāru karaliene

K. GAILUMA foto

Redaktors P. PIZELIS

VEĻĒTAJU ZINĀŠANAI

Vēlētāju tikšanās ar PSRS tautas deputāti Marīnu Kostenecku notiks šī gada 27. oktobrī plkst. 18.00 Līvānu kultūras namā, 28. oktobrī plkst. 10.00 — Preiļu kultūras namā.

28. oktobrī plkst. 12.30 PSRS tautas deputāte Marīna Kostenecka pieņems vēlētajus Preiļu rajona izpildkomitejā.

LĪVĀNU STIKLA FABRIKAI vajadzīgi:

stikla formēšanas mašīnu operatoru mācekļi, stikla formēšanas mašīnu operatori, kristāla izstrādājumu slīpētāju mācekļi, kristāla izstrādājumu slīpētāji, fideru apkalpotāji, transportstrādnieki, šintas veidotāji, stikla pūtēju mācekļi,

stikla pūtēji, ķirbeļnieki, atslēdznieki, automatikas un kontrolmērinstrumentu atslēdznieki, apdarinātāju mācekļi, apdarinātāji, iebērēji, inženieris enerģētiķis, juriskonsults, drošības tehnikas inženieris,

elektromontieri, torņa celtna mašīnists.

Piezīme:

*) — saņem pensiju atbilstoši 2. sarakstam,

**) — saņem pensiju atbilstoši 1. sarakstam.

Stikla pūtēju mācekļus apgādā ar kopmītnēm.

Pieteikties fabrikas kadru daļā. Tālruni: 43171 un 44279.

MAINA dzīvokli Jēkabpilī ar ērtībām pret dzīvokli Preiļos vai Līvānos. Iespējami varianti. Griezties Preiļos, Celtnieku ielā 11. dz. 49.

Krīt dzeltenas lapas Tēva pēdējā rudenī Un gājputni tik žēli sauc...

(A. Silupa)

Visdziļākā līdzjūtība mūsu metodikēi Janīnai Beļajevai.

Rajona bibliotekāri

LENNINA KAROGS

MŪSU ADRESE: 228250. Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

● REDAKCIJAS TĀLRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, atbildīgā sekretāre — 21996, partijas dzīves un padomju celtniecības nodaļa — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, sporta, skolu un jaunatnes dzīves nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, fotokorespondents — 22203, korektori, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpils, Valkas ielā 1). Izdevniecība «Zvaigzne» (Rīgā, M. Gorkija ielā 105). Viens nos. Iespiešanas loksne. Ofsetiespiedums. «Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета КП Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке.

Metiens 14 450 eksemplāru (latviešu valodā — 10 177 eks., krievu valodā — 4 273 eks.).

Indekss 68169. Pas. 1300.